

Ketten egyedül

Az idegen egy kivágott fenyő csonkján ült, mellette a fűben hevert az oldaltáskája. Nemrég érkezett valahonnan.

- De mégis honnan? Kérdezgette mindenki.

Rejtély fedte a titokzatos idegent. Senki nem tudta ki is ő pontosan, mikor érkezett közénk és meddig marad, de abban biztosak voltunk, hogy irtó jóképű. Én nem nagyon törődtem vele, mivel nem is érdekelt és szerencsére nem a mi fogadónkba szállt meg, csak néhanapján láthattam őt a piacon. Még magamnak sem mertem elismerni, de valóban piszok jóképű volt és sármos. Apám folyton azt mondogatta, hogy én kellene legyek az a nő, akit elvesz, igaz, hogy idegen, de van pénze és jómódú, bár senki nem ismeri a múltját, de nem is az a lényeg, hogy mit tett, hanem az, hogy ez után mit fog tenni. Én úgy tettem, mintha nem is hallanám, hogy hozzám beszél, végeztem tovább a dolgom, igaz, azért szöveget ütött a fejembe a gondolat.

- Buta ábrándok... Mit akarna egy ilyen ember tőlem? – mondogattam magamnak.

Sok idő telt el az idegen felbukkanása óta, akiről közben megtudtam, hogy John Winston a neve, árvaként nőtt fel, vagyonát senki nem tudta honnan szerezte. Kis falu vagyunk, itt mindenki megtud mindent, de ezt még a legnagyobb pletykagúcok sem tudták kideríteni. Egyre többet láttam, ha akartam, ha nem, ott volt. Egyik este apámmal épp vacsorázni készültünk, amikor kopogtattak. Az én feladatomból volt, hogy ajtót nyissak, de tele volt a kezem, így az egyik szolgálót küldtem magam helyett. Ő állt az ajtóban egy nővel. Zavarba jöttem, pedig nem is ismertem. Megdermedtem, amikor meghallottam a hangját. Nem mertem kimenni, hogy üdvözljem, csak leskelődtem.

- Mi van veled? Szedd össze magad Jane!- bízattam magam.

Mr. John belépett a fogadóba, azzal neki is fogtak tárgyalni apámmal. Én bent maradtam a konyhában, nem foglalkozván a vendégekkel, a szolgálók majd elintézik, amit kell, azért vannak itt. Az ajtóból figyeltem a nőt, aki a kandalló mellé telepedett. Gyönyörű. Ajkai teltek és vágyakozóan vörösek, keze puha és ápolt, mint egy kisbabáé, haja sötét, mint az éjszaka, szeme, mint a tenger. Ilyen szépséget még nem láttam erre, biztosan a szeretője – gondoltam magamban. Bár én is ilyen lehetnék... Nem tartott sokáig a látogatás. Kérdezgettem apámtól, hogy mi járatban volt itt ez az ember, de ő nem felelt. Furcsa dolgokat érzek, mióta megjelent a faluban John. Nem tudom megmagyarázni, úgy érzem mintha kettészakadtam volna. Van egy részem, amelyik talán beleszeretett az idegenbe, akinek pajzán gondolatai támadnak vele kapcsolatban és a másik részem, aki nem is akar tudomást venni róla. Nem láttam sem őt, sem azt a nőt azóta... Miről beszélhettek? Két hét telt el a látogatásuk óta, amikor egyik este ismét kopogott valaki. Én már le voltam feküdvén, így a szolgálókra hagytam a vendég fogadását. Ismerős hangot hallottam. Odaszaladtam az ajtóhoz és akkor ismét megpillantottam őket. A nő ugyanoda ült le, a kedvenc helyemre. Mintha olvasna a gondolataimban. Ugyanúgy belebújt a kis takaróba, amibe én is szoktam, amikor olvasok, vagy csak élvezem az esti csendet és a kandalló melegét. Ismét nem maradtak sokáig. Másnap apámnak valósággal könyörögtem, hogy mondja el, mik ezek a furcsa látogatások és, hogy ki ez a nő, de ő nem volt hajlandó erről beszélni velem. Elhatároztam, hogy utánajárok a dolgoknak. Akárhol voltam őket kerestem a tekintetemmel, de soha nem láttam őket együtt, csakis akkor, amikor váratlan éjszakákon beállítottak a fogadónkba. Pár nap múlva ismét ugyanakkor kopogtak, én már ágyban voltam. Felpattantam a helyemről, odaszaladtam az ajtóhoz. Az idegen állt ott, egyedül. Megjelent mögöttem az apám, elsápadva, kisírt szemekkel. Nem értettem mi történik. Sírva fakadtam, követeltem, hogy magyarázzák el, mi folyik itt. Apám megfogta a kezemet, odavezetett a tükörhöz. Belenéztem a szemben álló tükörbe és megláttam a gyönyörű ruhát, egy csodálatos szempár nézett vissza rám, egy gyönyörű nő arcáról.

- Nem hiszem el! Aznap este engem hozott haza? Én voltam az a nő?

Gyógyszer szagot érzek... kinyitom a szemem, el van zsibbadva mindenem, elvakít a fény. Fel akarok állni, de nem tudok, nem tudom megmozdítani sem a kezeimet, sem a lábaimat. Nem érzek semmit.

Nagy Orsolya

Székelyek Nagy Menetelése

Lapzárta után, október 27.-én zajlott le a „Székelyek Nagy Menetelése” elnevezésű rendezvény melyet a Székely Nemzeti Tanács szervezett, de támogatott az RMDSz és a két romániai magyar párt is, az EMNP és az MPP.

Maroshévízen a Települési Székely Tanács, valamint a Dr. Urmánczy Nándor egyesület buzdította a lakosokat a részvételre, mi több egy 40 személyes busz is rendelkezésükre állt e célból. Sajnos csupán 26 lakos jött el Szentivánlaborfalvára ahol a gyergyószéki lakosok gyülekeztek. Kora reggel gyülekeztünk a római katolikus templom előtt, jó volt látni, hogy egy székelyruhás hölgy és két székelyruhás fiatal lány is érkezik, ez utóbbiak a Kemény János Gimnázium diákjai. Reggel 7 órakor elindult a hévíziekkal a busz, szép időnek bizonyult és akár egy mennyei jelre figyeltek egyesek fel a kék égen még fent levő holdra és a már fennlevő napra, melyek a mi székely-magyar jelképeink. Buszunkra felült még Gyergyószentmiklóson egy pár személy, így folytattuk utunkat a kijelölt helyig. Itt 11 órától egy ökumenikus szentmisén vettünk részt a helyi római katolikus, az unitárius és a református papok jelenlétében. A mise után szép rendben felsorakozva indult el az emberi sereg, tömérdek zászlókkal a szentivánlaborfalvi települési kijáratok fele. Az emberi szem több mint 6 kilométerre látott előre hármásával álló emberek. Közben megtudtuk, hogy a román állam vasúti társasága átverte a székelység, hisz a beígért vonat nem érkezett meg. Érdeklődünk a helyi szervezőktől, akik azt is elmondják, hogy az általuk tett számlálás szerint a faluba több mint 20.000 székely érkezett. 13 óra után megtörtént az élő emberi lánc összekapcsolása, összeérése. Ezt követően mindenki a buszok felé ment. Kis hévízi csoportunk büszkén érkezett 18 óra körül haza, büszkék voltunk, hogy hozzájárultunk a tiltakozó megmozduláshoz. Köszönet minden egyes résztvevőnek.

(cézéká)

Sport

Labdarúgás

A megyei bajnokság novemberi eredményei: Maroshévízi Tudomány–Szépvízi MÚ 7–1 (2–1). Gólszerzők: Nagy Csaba (26., 77. és 85.), Ioan Soare (66. és 81.), Andrei Psibel (9.) és Andrei Stanca (68.), illetve Marius Balog (18.). **FK Csíkszereda–Maroshévízi Tudomány 7–2 (3–0).** Gólszerzők: Kovács István (25., 75. és 89. perc), Ilyés Róbert (29., 51. és 67.), Tóth Tibor (20.), illetve Silviu Tararache (64., büntetőből) és Nagy Nimród (72.). **Maroshévízi Tudomány–Székelykeresztúri Egyesülés 0–1 (0–1).** **Maroshévízi Tudomány–Szentegyházi Vasas 3–0** (meg nem jelenés). **Gyergyószentmiklósi Jövő–Maroshévízi Tudomány 2–2 (0–1).** Gólszerzők: Mirel Drian (59.) és Kurkó József (75., büntetőből), illetve Silviu Tararache (13., büntetőből) és Alin Buzilă (62.). A maroshévízi csapat a táblázat 5. helyén van.

Röplabda

Az országos ifjúsági röplabda bajnokság keretén belül lezajlott mérkőzések eredményei: lányok: Maroshévízi ISK – Tordai ISK 0-3, a fiúk csoportjában: Maroshévízi ISK – Besztercei ISK 3-0

www.marosheviz.info

A MOLNÁR TANYÁTÓL A KANÁLISIG (adalékok a maroshévízi alpesi sí történetéhez. Folytatás)

A Maroshévízi Hírlap előző, októberi számában közölt cikkem után jelzések érkeztek volt síző barátaimtól, ismerőseimtől, hogy ők is nagyon sok eseményt, történetet ismernek a maroshévízi alpesi sí történetéből. Közölték, hogy ők szívesen elmondják ezeket, mert segíteni szeretnék visszaemlékezéseikkel a történet kiegészítésére. Örömmel fogadtam jelzéseiket és további cikkeimben az általuk elmondottakkal, is kifogom egészíteni a történetet. Személyes találkozásunk alkalmával Dénes Gézával, Szabó Kálmánnal, Id. Kiss Vilmostal, Ifj. Kiss Vilmostal, Benke Antallal, röpködtek a nevek, az évszámok, az események, a helyezések. Bizony néha-néha javítottuk egymást, hiszen több mint fél évszázad távlatából néha-néha tévedtünk. Megegyeztünk, hogy tévedéseinkkel mi nem a valós múltat akarjuk meghamisítani, hanem megtörtént eseményeket, történéseket mesélünk el amely velünk megtörtént, ezek rólunk szólnak és örömmel közöljük ezeket a Hírlap olvasóival.

„A legelső sí csapat 1928-ban alakult az Atlétikai Club keretén belül. E csapatot Lőrincz Bálint és Nalevaiku László alapította. Az első tagjai az alapítókön kívül Mánya Dodó, Csoma István, Szabó Kálmán (Czirják Károly...ua.177.oldal). Dénes Géza elmondása szerint az alapítók között volt Lőrincz Lajos, Lőrincz Bálint testvére is. Ők a telemark sí technika képviselői voltak. Telemark, egy tartomány neve Norvégiában ahonnan a síelés, mint szabadidősport és szórakozás az útjára indult a nagyvilágba. A sífelszerelés kezdetben mint közlekedési eszköz volt használatos, elsősorban vadászatokon majd később, a háborúk során. Az első sílécek hosszú, egyenes lécek voltak, és mivel elsősorban a közlekedés szolgálatában álltak, így szükségszerűen bármely terepen és körülmények között használhatónak kellett lenniük. A bőrből készült kötéspántok a szintén bőrből készült bakancsokat csak az orr részüknél rögzítették a léchez. A sarok szabadon mozgott, ami alkalmassá tette a felszerelést a lesiklásra és a sífutásra egyaránt. A telemarkból származik a sísport összes alaptechnikája :a párhuzamos lécvezetés avagy a krisztiánia, a mai alpesi sí technika és maga a telemark technika is. A telemark technika és stílus ismertetője, hogy a síző minden ívben fél térdén állva, támadó állászerű testhelyzetben kanyarodik. A felszerelés használatának köszönhető a mai alpesi sí technika kialakulása is, a szlalomozás technikája is. Lőrincz Bálint és a maroshévízi sízők lécei hosszú, egyenes kőrisfa lécek voltak. Ők „kincstári léceknek” nevezték. Dénes Géza meséli, hogy gyerekkorában neki egy ilyen lécet adott ajándékba Lőrincz Bálint, amelynek orrán a következő felirat volt, ellipszis alakú keretben: FÜLEKI IPARMŰVÉSZETI RT: FÜLEK. Ő ezzel a síléccel tanult meg síelni. Ezeket kezdetben a hadsereg használta, majd később, amikor elhasználdták, ők készítették léceiket. Ilyen szakavatott készítő volt Lőrincz Bálint. Gyerekként láttam, amint „Bálint bácsi”, otthon a konyhában, az asztali főzőkályha fém csöve mellett, szakszerűen hajlította a nyers kőrisfából elkészített síléc orrát. A léc a melegben megszáradt, majd felszerelték rá a kötést, a pofavasat és a rugót (bindung) és máris használható volt. Síbotjaik egyenes, mogyoró vesszőből készültek. A síbot felső részén, a szíjazat és a hó karikákat (fűzfa vessző) erősítő szíj, timsózott fehér bőrből készült. Bakancsaik utcai, magas szárú bőr bakancsok voltak. Készítője szintén Lőrincz Bálint, hiszen ő cipész volt. A bakancsokat a téli használat előtt forró juh faggyúval, belül átitatták, hogy vízálló legyen. Vastag gyapjú zoknit használtak. A zoknira fehér vászonzól, úgynevezett „kacpát” tekertek, hogy a láb a cipőben ne fázzon. Ez a csapat rendszeresen, hetente túrázott. Több kilométert sífutásban tettek meg a Zsákhegytől (Zencani) az úgynevezett Molnár tanyáig. A Molnár tanya, a Fagetelen épült, egy kaszálós területen, egy tisztáson. Ennek a tanyának az építője, tulajdonosa, Molnár Ferenc építész, aki egyben, tudtommal a csapat tagja is volt.(Czirják Károly:...ua.208. old.) Itt, a tanyán valóságos „ sí-piknikeket” szerveztek, majd délután visszafordultak és „lecsúsztak” a Pogyináig, a Zenkányban található hegy tetőig. A háború idején a csapat tagjai rendszeres katonai megfigyeléseket végeztek a Casutan kiépített megfigyelő állomáson. Nyáron is találkoztak. Túráztak. Találkozóikat vadászattal tarkították. Úgy tudom, hogy ekkor csatlakoztak a csoporthoz Fábián Sándor, Kiss Gergely vadászok és Erszény István is, majd alkalmilag mások is. (folytatjuk).

A katonai temető ügye és újabb sírgyalázás

Már többször is beszámoltunk újságunkban a Zsákhegyi Katonai Temető sorsáról. Azt is írtuk egy régebbi számban, hogy a romániai hadisírgondozó osztály nem akarta elismerni e temetőt. Állításuk szerint valamikor 1920-30 között kiásták innen a katonákat és Csíkszeredába vitték. Ez félrevezetés, hisz csupán 1930. szeptember 8-12 között 24 olasz katonát exhumáltak és egy bukaresti temetőbe temették el őket. Csíkszeredai levéltárakban sincs említés, hogy a maroshévízi temetőben eltemetett katonákat odavitték volna, mitöbb mai napig látszanak a sírhantok. A hadisírgondozóknak nem sikerült ez a félrevezetés, hisz ez évben e cikk íróját is felkérték, hogy a tulajdonában levő adatokat küldje át nekik, hogy az ők adataival egyeztessék. Egy szó mint száz, tudjuk, hogy májusban 78 keresztet elloptak és azóta elkezdődött a „temető ügy” és most már a bukarestiek is elismerik, hogy igenis itt van katonai temető, hisz engedélyt adtak a VDK-nak szondázásra. Ők csak első világháborús katonai holttesteket kaptak, így magyar és lengyel katonák sírjait fedték fel.

Az eseményekről tájékoztattuk annak idején olvasóinkat, de nemrég egy új fejezet nyílt meg, hisz a magyarországi Hadisírgondozó Osztály levélben fordult a bukarestiekhez, hogy a Volksbund által is feltárt sírokban az osztrák-magyar hadsereg katonáinak maradványaira bukkantak és így nyilvánosan is ismerjék el a zsákhegyi temetőt, mely temető haditemető státuszt kell viseljen. A válasz a román fél részéről még várat magára.

Miután május havában 78 keresztet loptak el ismeretlen tettesek a maroshévízi Zsákhegyi Katonai Temetőből, november 8.-án már nem loptak el keresztet az ismeretlen barbárok, hanem darabokra törték. Ott jártunkkor 25 kereszt darabjait tudtuk megszámolni, de mindezzel nem lett vége a hősök sírjainak a meggyalázása, hisz november 13.-án újabb 15 keresztet törtek szét eddig még el nem fogott barbárok. Így ez évben 118 sírhantot gyaláztak meg ismeretlen alakok. E temetőben német, osztrák, lengyel, orosz, ukrán, szerb, román és magyar katonák holtteste nyugszanak. **Cz. K.**

Mi a barátság?

Tóth Krisztina

Nincs emberi kapcsolat, amely annyira tökéletes lenne, mint a barátság. Nem számít hány éve épül, nem számít, hogy a legelső vagy a legfelső téglát veszik ki, ez az épület már soha nem lesz teljes, sőt, össze is dőlhet. Baráttal szemben nem lehet tévedni, mert pontosan attól barátok, hogy már a gondolatmenetükben kizárnak minden olyan lehetséges lépést, amivel a másikat megbántanák. Mindkét fél tökéletes a másik szemében, nem akarja megváltoztatni. Baráttal szemben pedig tévedni nem is szabad, mert egy csalódott szív soha nem felejt el sérelmeit. Megbocsát, még akkor is, ha nem kértek bocsánatot, de nem feled. Minden újabb találkozásnál szeme előtt lebeg csalódása, és bármilyen jóindulatú közeledésre a válasza gyanakvás és sok kérdés. Mint, ahogy a mindent elsöprő szerelem is csak egyszer következik be egy ember életében. Arra pedig nehéz vigyázni, szinte lehetetlen megtartani kezdetleges formáját, mert idővel átalakul.

Márpedig tévedni emberi dolog, az emberek elnézik és megy az élet tovább, de ami kettejüket illeti, valami megváltozik. Rendszerint ilyenkor távolodnak el az emberek, kijelentik, hogy nekik nincsenek igaz barátaik. Cimborák vannak, akik különböző funkciókat töltenek be életében. Megragadnak egy domináns jellemzőt, ami miatt szeretnek egy embert. De szívük mélyén tudják, hogy a viccesre nem lehet számítani, ha baj van. Az aggódó, anyáskodó gondoskodik a külső szépségről, egészségről, de a lélek túl komplex számára. Akivel jókat lehet beszélgetni, ráhangolódva társa beszédstílusára könnyen kiforgathatja szavait. Akivel sok időt tölt, mert a mindennapi tennivalók egy útra terelik vele, nem tud igazán örülni a másik sikerének.

Mert az egyszerű tennivalók is a teljes Olimpia bizonyos versenyszámai. „A csatát elveszítheted, de a háborút még nem” elven ugyanúgy telnek a napok, alig érezhető, mégis mindkettőből árad a feszültség.

Igaz barátnak lenni talán az élet egyik legnagyobb próbája. Mert nem vagyunk tökéletesek, mert mindenki téved, megfontolatlan döntéseket hoz, saját maga előtt is elbukhat. Ezért nehéz örök támasza lenni valakinek, emberi gyengeségeinket, mint az irigységet, hiúságot, és minden ebből fakadó érzést nehéz leküzdeni. Sajnos vagy nem, az ember mégis társas lény, megtanulja elfogadni a hibákat, különben magányos lesz. Mégis a tökéletességre fog törekedni az idők végezetéig.

Egyházi szemle

Az adventi koszorú története

1838-ban Johann Heinrich Wichern evangélikus lelkész az általa alapított gyermekotthon egyik termébe egy hatalmas kerek csillárt készített fából. Feljegyzései szerint ezen az "adventi koszorún" még 24 gyertya állt, amikből minden hétköznap meggyújtottak egy fehérét és minden vasárnap egy pirosat.

A gyertyák meggyújtása után adventi dalokat énekeltek és bibliai idézeteket olvastak fel.

A Szentestén pedig nem akármilyen fényárban úszó adventi koszorúnak örvendezhettek. Ez a kedves szokás hamar követőkre talált, de csak 1860-ban alakult ki az a forma, hogy csupán csak négy gyertyát, az Advent négy vasárnapjának jelképét tűzték a koszorúra. A négyes szám a Karácsonyt megelőző négy hetet jelzi. Minden héten eggyel több gyertyát meggyújtva, az egyre növekvő fény szimbolizálja a növekvő fényt, amelyet Isten Jézusban a várakozónak ad Karácsonykor. Ezeket a várakozással teli heteket régen szigorú böjttel töltötték az emberek, eljártak a hajnali misére, reggeli istentiszteletre – akkor még nem kereskedelmi fogás volt az Advent. Az adventi koszorút az észak-német területeken, főleg protestáns környezetben készítették századunk elején. Majd Ausztriában is népszerűvé vált, a katolikus lakosság körében is. Magyarországon főleg a második világháborút követő időben vált szokásossá, templomokban, középületekben, otthonokban adventi koszorút a csillárra függeszteni. Szűkebb hazánkban, Erdélyben, a demokrácia első éveit hozták divatba ezt a kissé idegen szokást. Különös izgalma az adventi vasárnapoknak: először egy, majd két, három, végül négy gyertya gyulladhat meg rajta... A koszorún három szín dominál: a zöld, amely az örökkévalóságot és a reményt, a piros, amely az életet, és a sárga vagy az arany, amely a fényt szimbolizálja. A koszorú kerekége a tökéletességet jelképezi.

Szelíd javaslatom, hogy a koszorút ne vegyük boltból, hanem próbáljuk meg otthon elkészíteni a családdal, hogy ez is egy jelképes közös készülődés legyen. Szép és meghitt családi program lenne az is, ha Advent négy vasárnapján a közös vasárnapi családi ebéd után a családfő meggyújtana a gyertyát és egy bibliai Igét olvasna fel. (Ajánlott Igék: 1. vas. Luk 1,5-25 / 2. vas. Luk 1,26-38 / 3. vas. Luk 1,39-56 / 4. vas. Luk 57-80) Hiszem, hogy egy ilyen családi istentisztelet több lenne pusztán divatnál vagy külsőségnél.

Szép Adventet kívánok mindenkinek

Barticek-Kiss Krisztián

Aranymondások (7)

Rovatunkban a maroshévízi Karácsonyi István tanár úr 42 éves pályafutása alatt lejegyzett, diákjaitól elhangzott vicces mondásokat közöljük. Mindezt az 1984-1998-as időszakban jegyezte le. Aranymondások a Közel-kelet (Egyiptom, Palesztina, Fönícia) történelmével kapcsolatosan

Egyiptomot alulról vezeti Zámriesz, felülről pedig Táriszex .

Felső Egyiptom a Dunába folyik.

Az egyiptomiak összekeveredtek a menészekkel.

Az egyiptomiakat megtámadták a libánok, elvették a ruháikat ezért mesztelenek.

Föniciában voltak esztergályosok, akik vizet dugasztottak a Tigrisben.

Kemény oldal (A Kemény János Gimnázium oldala) Érzelmi biztonság

„Érzelmi biztonságra van szükség, nem hajszára” volt az üzenete Jánosi Rekeczki Katalin pszichológusnő előadásának. Az előadás 2013 november 13-án zajlott 17 órai kezdettel a Kemény János Elméleti Líceum dísztermében. Az előadás hallgatói 43 szülő és 17 pedagógus. Sokat tanulhattunk az előadó elméleti-gyakorlati bemutatójából.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a kisgyerek érzelmi biztonságát az édesanya nyújtja, ő még nem ismeri a korlátokat. A gyermek növekedésével kikristályosodik az, mit szabad tenni és mit nem, lassan kirajzolódnak a korlátok. A szülők ne feledjék el, hogy otthon és a család melege az a hely, ahol a gyermek érzelmi intelligenciája kialakul. Az iskola is fontos szerepet tölt be, de az iskolarendszer sokszor olyan dolgokat követel, amire a gyermek nem képes, vagy ha mégis alkalmazkodik, akkor szorongó felnőtté válik. A szorongás pedig megakadályozza, hogy képességeink maximális fokán teljesítsünk. Tehát az érzelmi intelligencia sokkal fontosabb a későbbi boldogulásban, mint az IQ: a gyerekeknek az érzelmi biztonságot kell elsősorban megadni, nem pedig tanulásra kényszeríteni. A szorongó szülő a „legjobbat akarja” gyerekének, magánóráról magánórára hajszolja. Egyes helyeken már az óvodában nyelvtanulásra és számítástechnikai ismeretekre váltják a játékot. És a szülők ezeket az óvodákat kedvelik leginkább. Pedig ez senkinek sem jobb, sőt később sem lesz ettől valaki sikeresebb. Az idegennyelv tanulást 7-9 év között kell elkezdni, mert ebben a korban tudja a gyermek elsajátítani a jó kiejtést. Az óvodáskor a játék és a saját anyanyelv elsajátításának ideje, mindennapos mesével, mondókákkal és énekekkel. Azok, akik nem óvodáskorban kezdik el az idegennyelv elsajátítását, hamarosan felzárkóznak azok mellé, akik már korábban kezdték el a nyelvek elsajátítását.

Az előadás további része arról szólt, hogyan lehetne fejleszteni az érzelmi intelligenciát az iskolában. Az egyik válasz lehetne, hogy művészeti oktatással. Egészségesen fejlődik az a gyermek, akinek kreativitását nem elfojtják, hanem bátorítják. Egy másik megoldás: az iskolában zajló tevékenységek legyenek aktivizálóak. Így az együttműködésre alapuló tanítási módszerek növelik a szociális készségek kialakulását és a tehetségeseknek megadják a lehetőséget, hogy kibontakozzanak. A nevelési tanácsadó előadásának üzenetét összegezzük a következő gondolatsorban: gyerekeinket ne szorítsuk két malomkövé közé, ha már az iskola teljesítménycentrikus, ne követeljünk tőle mi is teljesítményt, ne kínozzuk otthon is magánórákra járással, ehelyett adjunk érzelmi biztonságot, ölelést, bátorítást, együttlétet, közös tevékenységeket. Ezután a szülők kérdésére válaszolt a tanácsadó. Személyes tapasztalatait osztotta meg velünk. A szülőkkel folytatott beszélgetés során megfogalmazódott az igény az előadássorozatok további folytatására. Az iskola feladatnak tűzte ki ezt a szülői kérést.

Deme Gabriella, helyettes igazgató

www.kemenyweb.marosheviz.info

Bútort akarsz vásárolni?

Mi segítünk!

Látogass el üzletünkbe, ahol kiváló
külföldi bútorok között válogathatsz.

Címünk: Garoafelor út 1.

tel: **0742266779**

www.facebook.com/mobilasecondtoplita

WWW.IGSM.RO

- mobil telefonok árusítása
és szervizelése
- tartozékok
- kellékek
- függetlenítés és nyelvirás

Tel: 0373401034, 0742247269

Maroshévíz - Balcescu utca B-1
(a polgármesteri hivattal szemben)

A Fidelitás Alapítvány német kurzust indít október10.-
től, naponta a polgármesteri hivatal termében. Diploma
biztosítva. Feliratkozás 300 lej, gyermekeknek 200 lej.

Telefon: 0744829149 és 0742130010

A Fidelitás Alapítvány német kurzust indít október10.-
től, naponta a polgármesteri hivatal termében. Diploma
biztosítva. Feliratkozás 300 lej, gyermekeknek 200 lej.

Telefon: 0744829149 és 0742130010

Fordítóiroda Maroshévízen

a polgármesteri hivattal szemben.

Elérhetőségeink: 0742-130-010, 0744-829-149.

Eladó 22 ár terület Kelemen patakán a főút mellett.

Tel 0740288681

Méhkaptárok gyártását,
hűtőszekrények és
mosógépek javítását
vállaljuk.

Érdeklődni a 0744693028 vagy
0743507482
telefonszámokon lehet.

Izabella vendéglő, legjobb árak, legjobb kiszolgálás!

A sepsiszentgyörgyi Continental cég
manikűr, pedikűr, műköröm tanfolyamot indít.
Érdeklődni a 0751690661-es telefonszámon.
(György Hajnal)

Villanyszerelés

Megtalál bennünket a Sport
utcában a Harmopan kapujával
szemben
Tel/fax: 0266342947
Mobil: 0745641879

Eladó garzonlakás az Alunis negyedben.
Érdeklődni a 0737954398 telefonszámon.

Angolórakat tartok gyerekeknek alapszinttől-haladóig
kedvezményes áron. Érdeklődni a következő telefonszám-
mon lehet 0726633517

Támogatóink:

Becze Sándor, Bodor Attila, Deák Attila, Fazakas
István, György Hajnal, Hámos Mihály, Izabella
vendéglő, Laczkó Szentmiklósi Endre, Ladó András
Miklós, Németh Levente, Papp Edmond, Puskás
József, Sánduly László, Serilla Sándor, Szabó
Erzsébet, Tóth Csaba, Tőkés Attila, Urmánczy fűrdő.

Köszönjük!

Az 1895-ben alakult Topliczai Híradó, majd az 1911-től Maroshévízi Hírlap néven megjelenő helyi újság utódja.

Újra alapítva 2011-ben. Kiadja a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület. <http://hirlap.marosheviz.info>,

INGYENES KÖZÉLETI HAVILAP. Megjelenik minden hónap utolsó szombatján. ISSN 2069 – 5721

Maroshévízi Hírlap Szerkesztősége: Balla Péter, Balla Tünde Éva (korrektúra), Czirják Károly, Erős István, Németh

Szabolcs Előd, Sárig Csilla. Nyomda: Státus Kiadó, Tördelés és grafika: Sánduly László, Gádoi Dennis

Címünk: drurmanczynandoregyesulet@marosheviz.info, hirlap@marosheviz.info, telefon: 0744136068 vagy 0733319406

